

det er netop den Tid, Washington-Konventionen bestemmer som Nattetid, det vil sige, den siger fra Kl. 9 til Kl. 4. Bagefter følger saa i Bageriloven den Bestemmelse, at i Brødfabrikker, hvor man har kontinuerlig Drift, kan der være Natarbejde. Men i Brød- og Kagebagerier samt Konditorier er det altsaa forbudt at bage i Tiden fra Kl. 8 Aften til Kl. 4 Morgen. Efter min Opfattelse — jeg kan i alt Fald ikke læse Loven anderledes — er der ikke Tvivl om, at Bestemmelsen, som vi har forment den, er i fuld Overensstemmelse med Washington-Konferencens Udkast, i alt Fald mere i Overensstemmelse dermed end den tilsvarende Bestemmelse i Socialraadets Affattelse. I Socialraadet var ogsaa Regeringens Repræsentanter, Departementschef Vedel og nuværende Stiftamtmand Neumann, med til sammen med Partierne at godkende det Synspunkt, som Regeringen har ved sit Forslag; men vi er endnu mere ømskindede overfor Washington-Konferencen end selve Socialraadet og staar klart og helt med en Overensstemmelse paa det Punkt.

Jeg kan ikke se, at vi herved i nogen Henseende foretager nogen Forringelse med Hensyn til dette Forhold. Der er naturligvis en Undtagelse, hvad Lærlingeloven angaar, ved hvis Vedtagelse man, som det nu siges, glemte noget for Bageriernes Vedkommende, medens man huskede det for Mejeriernes Vedkommende. Hvis denne Forglemmelse kan gøres god ved dette, synes jeg, det er en god Ting. Med Hensyn til Spørgsmaalet, om Ændringen er nødvendig eller ej, skal jeg henholde mig til de Oplysninger, der er givet i Udvalget, idet Bagersvendenes Meddelelse efter min Mening er saa løst affattet, at den ikke i nogen Henseende er overbevisende. Nu er det ganske ejendommeligt at høre det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sige, at de unge Mennesker skal op mellem Kl. 2 og 3 for at arbejde i Bagerierne. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, som er mere sagkyndig paa det Punkt, siger, at Kl. 3½ skal de op. Det er ganske vist noget tidligt, men hvis de gik i god Tid i Seng, tror jeg, de vilde blive sundere Mennesker end de Mennesker, der gaar i Seng Kl. 12 og staar op Kl. 7. Hvis vi i det hele kunde faa vort Samfund lavet om, saa det blev som i gamle Dage, da man stod op Kl. 3—4 og gik tidlig i Seng, tror jeg, vi vilde blive sundere Mennesker.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg kan ganske tiltræde de af Udvalgets ærede Ordfører (Moltesen) fremsatte Bemærkninger, og

jeg skal derfor heller ikke gaa stærkt i Enkeltheder, hvad de foreliggende Ændringsforslag angaar. Jeg deler ganske den ærede Ordførers Opfattelse, at ved det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2, bringes Lovforslaget i nøje Overensstemmelse med Washington-Konventionen. Naar Ordet Brødfabrikker udgaar, saa at altsaa de eneste Bagerivirksomheder, hvor Arbejde om Natten ikke er ubetinget forbudt, udgaar, kan jeg ikke skønne, at der er nogen som helst Realitet i den Indsigelse, som her gøres. Det er ganske utvivlsomt, at der gennem Vedtagelsen af Lovforslaget i den ændrede Skikkelse sker en Ændring i Lærlingeloven, men det er dog ganske ejendommeligt, naar det ærede Medlem Hr. Trier synes at opfatte Lærlingeloven som Tabu og siger, at det slet ikke kan gaa an at foretage Ændringer her, da den er kun et Aar gammel. Jeg vil minde det ærede Medlem om, at da vi i 1921 vedtog Lærlingeloven, var Bageriloven kun et Aar gammel, og ikke des mindre gennemførte man ved Lærlingeloven Ændringer i de Bestemmelser, som i Henhold til Bageriloven kunde bringes i Anvendelse overfor Bagerier. Og det ærede Medlem maa ogsaa erindre, at han er ikke ganske saa nænsom overfor Lærlingeloven, naar vi kommer til Kodifikationen af hele det Lovgivningsomraade, der her beskæftiger os — jeg antager, at det paagældende Ændringsforslag i alt væsentligt er forfattet af det ærede Medlem; her er det ærede Medlem ikke saa ængstelig for at foreslaa Bestemmelser, som betyder Ændringer i Lærlingeloven.

Jeg tror, at man ved Affattelsen af Bestemmelser, som angaar unge Menneskers og Børns Arbejdstid, i første Række gennem Lovgivningen skal søge at hindre, at disse unge Mennesker misbruges, men at man ogsaa skal tage et rimeligt Hensyn til de enkelte Fags særlige Karakter, og hvad der maa kræves, for at Lærlingene kan faa en forsvarlig Uddannelse. Jeg skal lige saa lidt som den ærede Ordfører blande mig i Striden mellem Bagermestre og Bagersvende og vil paa ingen mulig Maade opkaste mig til Dommer med Hensyn til den Uoverensstemmelse i deres Opfattelser, som her er kommet til Orde. Men jeg synes dog af det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens Udtalelser at kunne skønne, at det for Uddannelsens Skyld er rimeligt, at der, naar Lærlingene har en vis Alder, i hvert Fald har udstaaet en vis Del af deres Læretid, aabnes Mulighed for, at de kan faa Lejlighed til at deltage i den Del af Arbejdet, der fore-